MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 22 sierpnia 2026 r.

Poz. 656

UCHWAŁA

SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 sierpnia 2026 r.

w sprawie upamiętnienia 82. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego

1 sierpnia 2026 roku przypada 82. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego – wydarzenia, które na trwałe zapisało się w historii Polski jako symbol dążenia do wolności, niepodległości i prawa Narodu do samostanowienia. Rozpoczęte 1 sierpnia 1944 roku zbrojne wystąpienie Armii Krajowej było największą akcją militarną podziemia w okupowanej przez III Rzeszę Europie. Stanowiło ono kulminację wieloletniej działalności Polskiego Państwa Podziemnego oraz wyraz determinacji społeczeństwa polskiego, które mimo pięciu lat brutalnej okupacji nie utraciło nadziei na odzyskanie suwerenności.

Przez sześćdziesiąt trzy dni żołnierze Armii Krajowej, przedstawiciele innych organizacji niepodległościowych oraz tysiące mieszkańców Warszawy prowadzili nierówną walkę z niemieckim okupantem. Wśród walczących byli doświadczeni oficerowie i szeregowi, harcerze Szarych Szeregów, sanitariuszki, łączniczki, duchowni, lekarze, strażacy i przedstawiciele wielu zawodów. Powstanie było wspólnym wysiłkiem całego miasta, w którym granica między frontem a codziennym życiem praktycznie przestała istnieć.

Cena tego zrywu okazała się niezwykle wysoka. W czasie walk śmierć poniosły dziesiątki tysięcy żołnierzy i około 150–200 tysięcy mieszkańców stolicy. Po kapitulacji Warszawa została niemal całkowicie wyludniona, a następnie metodycznie niszczona przez niemieckie oddziały. Zniszczeniu uległy bezcenne zabytki, archiwa, biblioteki, dzieła sztuki oraz dorobek wielu pokoleń warszawiaków. Tragiczne doświadczenia Powstania Warszawskiego pozostają jednym z najbardziej bolesnych rozdziałów historii Narodu Polskiego.

Pamięć o Powstaniu Warszawskim nie ogranicza się jednak wyłącznie do wspominania ogromu poniesionych strat. Jest przede wszystkim świadectwem niezwykłej odwagi, poświęcenia i odpowiedzialności ludzi, którzy w obliczu terroru i przemocy zdecydowali się podjąć walkę o wolną Polskę. Ich postawa przypomina, że wolność nie jest dana raz na zawsze, lecz wymaga troski, solidarności i gotowości do ponoszenia odpowiedzialności za dobro wspólne.

Szczególne miejsce w pamięci narodowej zajmują najmłodsi uczestnicy Powstania – harcerze, łącznicy i gońcy, którzy z niezwykłym poświęceniem wykonywali powierzone im zadania. Należy również oddać hołd kobietom pełniącym służbę sanitarną, łącznościową i pomocniczą, których odwaga i ofiarność wielokrotnie decydowały o ocaleniu życia walczących i ludności cywilnej.

Wdzięczność należy się wszystkim Powstańcom Warszawskim, którzy po zakończeniu wojny, pomimo licznych represji i wieloletniego przemilczania ich czynu przez władze komunistyczne, pozostali wierni wartościom, o które walczyli. Dzięki ich świadectwu oraz działalności środowisk.

Marszałek Sejmu: *S. Zamoyski*